

بسمه تعالیٰ

"مشکلات عملی بانکداری اسلامی"

متن مقاله‌جناب آقای اسدالله امیر اصلاحی مدیر عامل بانک ملی ایران

نظر به حرمت رباند رفقه اسلامی و تکالیف مقرر در اصل چهارم قانون اساسی مبنی بر این که کلیه قوانین و مقررات مدنی، جزایی، مالی، اقتصادی، اداری، فرهنگی، نظامی وغیره باید بر اساس موازین اسلامی باشد، و با توجه به مقررات لایحه قانونی اداره امور بانک ملی ایران موردموظف نمودن شورای عالی بانکها در انطباق معاملات بانکها با موازین اسلامی، شورای مذکور در سال ۱۳۶۱ تصویب نموده لایحه موردنیاز در کمیسیونی تخصصی و تحت مسئولیت معاون امور بانکی وزارت امور اقتصادی و دارائی تهیه گردد . این کمیسیون در شرته های تخصصی مختلف و مربوط از فقهاء و مدرسین مشهور - بعضًا " عضوف فقهاء محترم شورای نگهبان بودند - و اساتید اقتصادی دانشگاهها و بانکداران مجروب و یک‌نفر از بازرگانان قدیمی و مسلط به امور تجارت تشکیل شده بود .

تدوین لایحه با همکاری دونفر از اعضاء کمیسیون مذکور و یک‌نفر از کارشناسان ورزیده و فاضل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تنظیم و در جلسات شورای عالی بانکها و شورای پول و اعتبار در حضور یک‌نفر دیگر از آیات عظام فقهاء، شوراء نگهبان موردن بحث و تبادل نظر قرار گرفته و نهایتاً " پس از بحث در دولت و کمیسیون ویژه مجلس باکمترین تغییر به تصویب مجلس شورای اسلامی و شورای محترم نگهبان رسید و در شهریور سال ۱۳۶۲ برای اجرا به دولت ابلاغ گردید .

قبل از تهیه و تصویب قانون هنگامی که مسئله حذف بهره از عملیات بانکها امور بحث و بررسی قرار می گرفت نوعاً " تصور برآن بود که چه ابزاری می تواند این چنین گسترده جایگزین بهره گردد . ابزاری که تنظیم کننده کل سیاستهای پولی، تخصیص منابع و جذب پول به شمار می رفت . لذا این امر مورد بررسی قرار گرفت که در سطح کل بانکها تقاضای پول به چه منظور انجام می گیرد و با توجه به معارف و روش‌های اسلامی چگونه می توان این نیازهارا پاسخگویی کرد . مجموعه روش‌های پیشنهادی مبنای تدوین قانون عملیات بانکی بدون ربار انشکیل می داد .

بطورمثال اگر بازرگانی برای جابجایی کالا نیاز مند تسهیلات بانکی باشد و خوداونمی خواهد (نمی‌تواند) قسمتی از سرمایه را تامین کند. بانک با استفاده از عقد مشارک به تسهیلات موردنی باز را در اختیار او قرار می‌دهد. ولی اگر بازرگان نیز متمایل باشد بخشی از سرمایه را تامین نماید. بانک می‌تواند با استفاده از عقد مشارکت مدنی همان تسهیلات را در اختیار مشتری قرار دهد. در مورد راه اندازی کارگاه‌های تولیدی و کارخانه‌های با توجه به مدت زمان موردنیاز و ماهیت عملیات با استفاده از عقد مشارکت حقوقی نسبت به تامین منابع اقدام می‌نماید و عمل "با مقاضی واردامور راه اندازی و بهره‌برداری کارگاه می‌شود".

در مواردی که سیاست‌های اقتصادی بانک و یادولت ایجاب نماید بانک‌ها می‌توانند مستقیماً "نیز به سرمایه‌گذاری در امور تولیدی و خدماتی مبادرت ورزند".

برای پاسخگوئی به نیاز واحد هاجهت تهیه مواد اولیه، ابزار کار، قطعات یدکی و ماشین آلات، بانک بنایه در خواست مستقاضی و سایل موردنیاز را خریداری و به صورت اقساطی به مشتریان واگذار می‌نماید. برای تامین سرمایه در گردش واحد ها بانک‌ها می‌توانند با استفاده از عقد سلف تولیدات آنها را پیش خریدن مایند. به منظور کمک در امر مسکن، بانک‌ها با استفاده از عقد مشارکت مدنی مستقاضیان را در ساخت مسکن موردنیاز خودیاری کرده و پس از اتمام عملیات ساختمنی سهم خود را از طریق عقود اجاره به شرط تملیک و یا فروش اقساطی به مشتریان واگذار می‌نمایند. از دیگر عقودی که در عملیات بانکی کاربرد دوستیعی دارد می‌توان جعله مران ام برداشت. با استفاده از این قرارداد بانک‌ها می‌توانند در بازسازی واحد های تولیدی بزرگ، تعویض ماشین آلات، اصلاحات و تعمیرات اساسی کارخانه‌ها، تسهیلات لازم را در اختیار مالکان صنایع قرار دهند. بدین ترتیب که بانک (راساً "ویاتوسط پیمانکار") کار بازسازی رانجام می‌دهد و پس از احتساب هزینه‌های انجام شده و دستمزد عملیات، مطالبات خود را به طور اقساط از مشتری دریافت می‌نماید.

در تمام موارد فوق قبلاً "این امکان وجود داشت که افراد با سپردن وثیقه و پرداخت بهره نیاز های خود را از طریق سیستم بانکی تامین نمایند. بانک نظرارتی در مصرف وجهه نداشت و مقابلاً "هیچگونه مسئولیتی هم در مقابل عدم منفع و یا ضرر مشتری به عهده نمی‌گرفت و با توجه به دستور العمل های ابلاغی در صدی رابه عنوان بهره، مازاد بر پرداختی خود از مشتری دریافت

می نمود و به هر حال چون وثائق لازم را نیز در اختیار داشت احتمال کمی در سوخت و امہای پرداختی پیش بینی می نمود.

در حالی که در نظام جاری این امکان وجود دارد که بانک‌گاهی بیش از سود موردنظر از مشارکت منتفع گردد و گاهی نیز نتواند سود موردنظر را به دست آورد و مشتری اجباری در پرداخت سود پیش بینی شده ندارد. نتیجه عملیات است که سود هر یک از طرفین را مشخص نماید.

در نظام بانکداری اسلامی امکاناتی نیز وجود دارد که قبل "برای بانکها متصور نبود" از آن جمله می‌توان پرداخت قرض الحسن را نام برده که در موارد نیازهای ضروری اشخاص و یا احدهای که بنابه مصالحی ضرورت دارد موردنظر قوتی و حمایت واقع شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. مشکلاتی که بانک‌ها در عمل در رابطه با قانون و آئین نامه‌ها و نوع معاملات با آنها مواجه شده‌اند به طور اختصار عبارتند از:

عدم آموزش لازم :

در فاصله کوتاه بین تصویب قانون عملیات بانکی بدون ربا (شهریور ۱۳۶۲) و جرای آن (ابتداً سال ۱۳۶۳) ضرورت داشت که کارکنان بانک‌ها با مفاهیم و نوع معاملات مورد عمل آشنا می‌شدند. آموزش حدود ۲۰ هزار نفر در این مدت امری بسیار مشکل بود بخصوص آن که تعداد مدرسان نیز بسیار محدود بودند. بنابراین بانک‌ها در مرحله اول کارشناسان خود را در کلاس‌های فشرده مورداً آموزش قرار دادند و سپس آنها در سرپرستیها و شهرستانها امرآموزش کارکنان را به عهده گرفتند. در نتیجه آموزش انجام شده بسیار عجلانه و سطحی بود و به صورت عمیق و گسترده و در سطح مطلوبی انجام نگرفت. و هنوز همکه شش سال از جرای قانون می‌گذرد پرورت دار بانک‌ها در مورداً آموزش کارکنان خود به صورت گسترده اقدامات جدی به عمل آورند.

عدم تبلیغ کافی :

افراد جامعه با توجه به عادت ۶۰ یا ۷۰ ساله‌ای که در رابطه با بانکداری مبتنی بر برهه داشتن نظام جدید را باناوری تلقی می‌کردند و ضرورت داشت مسئولان بانک‌ها بر نامه‌های ریزی

دقیق، نظارت شده و مستمر در جهت آشنا ساختن افراد جامعه با نظام جاری تلاش بیشتری مبذول نمایند. متن افانه این برنامه ریزی انجام نشدو با تغییر مدیریت های بانکها در سطح بسیار گسترده نیل به این هدف با مشکل مواجه شد زیرا حتی تعدادی از مسئولان خود تلقی درستی از قانون نداشته و در بعضی از مصحابه ها آن را یک سیستم انتقالی معرفی می کردند.

مشکلات اجرایی در رابطه با قوانین دیگر :

نظر به اینکه قراردادهای جعلیه نوعی پیمانکاری محسوب می شوند، استفاده کنندگان از اینگونه تسهیلات بانک باید ۵ درصد مالیات بپردازند. ولی باید توجه داشت که این پرداخت با سایر پرداختهای پیمانکاری متفاوت است و توجیهی برای پرداخت مالیات بر درآمد پیمانکاری وجود ندارد و باید معاملات فروش اقساطی (بخصوص در مرور دفعات معاملات اتومبیل و تلفن)، چون بانک کالا را خریداری و به مشتری به صورت اقساطی واگذار می کند مالیات نقل و انتقال به معامله تعلق می گیرد. ولی در واقع بانک ب عنوان واسطه وجوده در این معاملات شرکت می کند و قاعده "نیاید مالیات نقل و انتقال در این مرحله به معامله تعلق گیرد" علاوه بر آن اینگونه پرداختها هزینه معامله را برای استفاده کنندگان از تسهیلات بانکی بالامی برداشتند.

از دیگر مشکلات در این ارتباط زمانی است که شخصی بخواهد با استفاده از تسهیلات بانک کامیون و با وانتی را از تولید کنندگان داخلی خریداری نماید. طبق مقررات قانون عملیات بانکی بدون ربا، بانک باید کامیون را خریداری و به مشتری به صورت اقساطی و یا اجاره به شرط تملیک واگذار نماید. ولی شرکتهای تولید کننده معمولاً "از واگذاری آن به بانک امتناع می ورزند" فقط به شخصی که حواله به نام او صادر شده است واگذار می نمایند. در صورت واگذاری به بانک مشکل اداره راهنمایی و رانندگی پیش می آید که این کامیون باید نمره دولتی داشته باشد که ماهیتا "صحیح نخواهد بود". چون استفاده کننده از کامیون بانک نیست و مشتری بانک می خواهد آن بهره برداری نماید که به هر حال وجود نمره دولتی در این خصوص صحیح نخواهد بود.

در رابطه با مشکلات فوق مسئولان سیستم بانکی کشور باید در جهت هماهنگی این مقررات برآیند و هرچه سریعتر نسبت به رفع اشکالات فوق اقدام نمایند.

پرداخت سودیکنواخت در کلیه بانکها :

اینگونه پرداخت‌های دواشکال عمدۀ است اول آن‌که پرداخت سودیکسان در تمام بانک‌ها قویا "تلقی نرخ بهره را در اذهان به وجود می‌آورد. دیگر آن‌که مشتریان بانک‌ها تفاوت نحوه عمل و سوددهی بانک‌های مختلف را مشاهده نمی‌کنند. حتی در شرایط اقتصادی متفاوت که سود بانک‌ها متفاوت بوده است در پرداخت به سپرده‌گذاران تغییری صورت نگرفته و آنها واقعاً "احساس نمی‌کنند که این سرمایه‌آنها است که در بازار معاملات و تولیدوار دمی شود". این شکل پرداخت که از آخر سال ۱۳۶۳ شروع شد به آن علت بود که در آن زمان کلیه سپرده‌های قدیم به سپرده‌های قرض الحسن و سرمایه‌گذاری تبدیل شده ولی وام‌های پرداختی گذشته به عقود اسلامی تبدیل نگردیده بود. درنتیجه سود معاملات بر مبنای عقود اسلامی بسیار ناچیز بود در حالی که بانک‌ها از محل وام‌های پرداختی در آمد قبل ملاحظه‌ای داشتند بنابراین مجمع عمومی بانک‌ها تصویب کرد بانک‌ها قسمتی از سود خودشان را به صورت سوبسیدی بر سود حاصل از کاربرد عقود اسلامی که به طور علی الحساب محاسبه شده بود اضافه کرده و به سپرده‌گذاران پرداخت کنند که این روش تاکنون اجراء شده است. ولی ارجح آن است که مجمع به گونه‌ای دیگر عمل کند یعنی تا هنگامی که نتیجه معاملات قدیم به صفر نرسیده است سوبسیدی پرداختی معینی را در هر سال اعلام کند و بانک‌ها سود معاملات خود بر مبنای عقود اسلامی را دقیقاً "محاسبه و به اضافه سوبسیدی اعلام شده به سپرده‌گذاران پرداخت کنند تا مشکلات فوق الذکر در زمان کوتاهی مرتفع گردد.

پرداخت‌های تکلیفی :

از سال‌های بعد از انقلاب به موجب تبصره‌های قوانین بودجه مستمر "بانک‌های پرداخت‌های مکلف شده‌اند که در چهار چوب فوابط و مقررات بانکی نبوده و نوعاً "بانک‌ها را در وصول مطالبات خود با اشکال مواجه نموده است. مضافاً آن‌که از سال ۱۳۶۳ به بعد بانک‌ها بطبق قوانین مختلف ملزم به پرداخت قرض الحسن شده‌اند که این حجم قرض الحسن پرداختی به مراتب بیش از توان آنها در پرداخت قرض الحسن است و اینگونه پرداخت‌ها که حتی هزینه‌های تمام شده پول را همت‌امین نمی‌نماید موجب کاهش توان سودآوری بانک‌می شود. یکی دیگر از

مشکلات بانکها در همین رابطه مطالبات آنها از ارگانها و نهادهایی شبیه بنیاد مستضعفان، بنیاد شهید، سازمان صنایع ملی وغیره می باشد که تاکنون وصول نشده اند ولی بانک امیدوار ندبا کمک بانک مرکزی بتوانند نسبت به وصول این گونه مطالبات اقدام نمایند.

عدم وجود اطلاعات و آمار لازم :

با توجه به نوع معاملاتی که بانکها باید در آنها مشارکت داشته باشند پرورت دارد اطلاعات و آمار مربوط به قیمت‌ها و کیفیت کالاها در کشورهای مختلف و ضوابط مربوط به صدور و ورود کالا به کشور به صورت هفتگی در اختیار شعب قرار بگیرد تا بتوانند در رابطه با معاملات خود تصمیم‌گرفتی اتخاذ نمایند. اطلاعاتی بر رویه های سابق از قبیل تعداد چکهای برگشتی و گردش حساب جاری مشتری کفايت انجام معاملات را ندارد. در خاتمه امیدوارم این سینارپایه ای باشد برای بررسیهای گسترده تر و بانکها بتوانند در عمل به تحقق اهداف قانون عملیات بانکی بدون ربا جامه عمل بپوشانند.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته